

Την Κυριακή 4 Μάη 2025 οι "Αναιρέσεις" διοργάνωσαν με εξαιρετική επιτυχία ιστορικό – πολιτικό οδοιπορικό μνήμης και τιμής στα ποτισμένα με αίμα αγωνιστών και αγωνιστριών χώματα της Μακρονήσου.

Δείτε στα βίντεο και τις φωτογραφίες που παρατίθενται στη συνέχεια, στιγμιότυπα από το προσκύνημα αυτό:

Καλωσόρισμα στην ιστορική περιήγηση:

Η ομιλία του Παναγιώτη Μαυροειδή εκ μέρους της Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης μπροστά στο μνημείο των αγωνιστών της Μακρονήσου και η κατάθεση στεφάνου από τον Δημήτρη Γκόβα εκ μέρους της Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης και την Έλλη Πιπερίδη εκ μέρους της νΚΑ:

Κατατοπιστικές ομιλίες στους τόπους του μαρτυρίου:

Ομιλία Γιώργου Μιχαηλίδη:

Απαγγελία του ποιήματος “Τάγμα Σκαπανέων” του Γιώργου Ζιόβα:

Δείτε σχετικά με το ποίημα σε παλαιότερη ανάρτηση: “Τάγμα Σκαπανέων”: Ποίημα του Γιώργου Ζιόβα, 71 χρόνια μετά…:

Η ομιλία του Παναγιώτη Μαυροειδή εκ μέρους της Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης μπροστά στο μνημείο των αγωνιστών της Μακρονήσου:

Συντρόφισσες και σύντροφοι, φίλοι και φίλες

Γράφει ο **Γιάννης Ρίτσος** σε ένα ποίημά του:

> «Ναι η πιο μεγάλη πράξη της ζωής μας, είναι η απόφαση του θανάτου μας, όταν υπάρχει κάποια διέξοδος, όταν μπορείς και να τον αποφύγεις, και συ τον διαλέγεις σαν τιμή και σαν χρέος για τους άλλους, πιο πέρα από τις ανάγκες σου».

Από αυτό ξεκινάμε: Στεκόμαστε με **σεβασμό** σε όσους έδωσαν μαθήματα ανθρώπινης αξιοπρέπειας και επαναστατικής πίστης σε τούτες τις ιερές πέτρες, εξορισμένοι με βάση τον εμφυλιοπολεμικό **νόμο 509** που αναφερόταν ρητά στο **ΚΚΕ** και το **ΕΑΜ.** Αντοχή και θυσία σε ένα μαρτύριο με μεγάλη αναλογία με την επική μάχη του Παλαιστινιακού λαού.

Οι αγωνιστές που είχαν αυτή τη δύναμη, δεν ήταν άνθρωποι από άλλη πάστα. Των άφοβων ή αυτών που δεν τους ενδιέφερε αν την άλλη μέρα θα έβλεπαν τους αγαπημένους και τον ήλιο ή αν θα άκουγαν τη θάλασσα ή τα λόγια της βροχής. Κάθε άλλο...

Τη δύναμη την έδινε η αίσθηση τού δίκαιου αγώνα που είχαν σμιλέψει με το αίμα τους, της αναγκαιότητας και δυνατότητας ενός άλλου κόσμου χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση, αλλά την χαλύβδωνε επίσης και η τεράστια δημιουργική ανόρθωση του συλλογικού υποκειμένου, του **εμείς,** ότι ο καθένας είναι σπουδαίος και ξεχωριστός, όταν μοιράζεται τις ευθύνες, την χαρά και την οδύνη **του συλλογικού αγώνα.**

Τον πλούτο και την εξουσία μπορεί η αστική τάξη να τα διασφαλίζει, να ισοπεδώνει πατώντας και επί νεκρών. Εκείνο που δεν μπορεί να έχει στην ιδιοκτησία της είναι το βαθύτερο «είναι», η μαχητική αξιοπρέπεια και σκέψη των κομμουνιστών, των αγωνιζόμενων λαών, των επαναστατών όπου γης. Είναι αυτό που τσαλακώνει την αλαζονεία της και αποτελεί την ελπίδα κάθε χειραφετητικής προσπάθειας.

Σύντροφοι και συντρόφισσες

Η σημερινή μας συνάντηση εδώ, ίσως είναι ο καλύτερος τρόπος για να τιμήσουμε την **αντιφασιστική 9η Μάη.**

Τη συντριβή του φασιστικού τέρατος, γέννημα -θρέμμα μερικών από τις πιο ανεπτυγμένες

χώρες, λούστρα του τότε καπιταλιστικού κόσμου, εμπροσθοφυλακή του αγώνα ενάντια στον κομμουνισμό και μπολσεβικισμό όπως οι ίδιοι είχαν αυτό-ανακηρυχτεί.

Μια νίκη, που δε θα υπήρχε χωρίς τον **Κόκκινο Στρατό** που είχε γεννήσει η **Ρωσική εργατική επανάσταση.**

Που δε θα υπήρχε χωρίς τα **κόκκινα αντιφασιστικά αντάρτικα** σε όλες τις χώρες, με ξεχωριστή θέση σε αυτά της Ελλάδας, με το **ΕΑΜ,** την **ΕΠΟΝ,** τον **ΕΛΑΣ,** με πρωτοπόρα συμμετοχή των Κομμουνιστών/ιών.

Όταν ο αστικός κόσμος πρόσφερε τις υπηρεσίες του στους Ναζί ή προτιμούσε τα ξενοδοχεία του Λονδίνου και του Καΐρου, ήταν το κομμουνιστικό κίνημα που σήκωνε στους ώμους του, την περηφάνεια, την αξιοπρέπεια, τη ζωή, αλλά και το πάθος για μια νέα Ελλάδα της λευτεριάς και της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Όταν η ΕΕ και ο Τράμπ πασχίζουν καθημερινά να θάψουν, να υποβαθμίσουν ή να διαστρέψουν αυτή την αντιφασιστική νίκη, καταλαβαίνουμε ότι **το παρελθόν δεν είναι το νεκρό μέρος της ανθρώπινης Ιστορίας.** Αντίθετα, είναι αυτό που θα γράφεται και θα ξαναγράφεται συνέχεια, είναι αντικείμενο της **ιδεολογικής διαπάλης** που αναπόφευκτα συντροφεύει **την ταξική κοινωνική πάλη.** Είναι το πεδίο εκείνο στο οποίο κρίνονται πολλά σε ό,τι αφορά το καπιταλιστικό παρόν που θέλουμε να ανατρέψουμε, αλλά και σε ό,τι αφορά το απελευθερωτικό κομμουνιστικό μέλλον που οι σύγχρονες εργατικές κοινωνικές επαναστάσεις υποχρεούνται να θεμελιώσουν με πιο στέρεα θεμέλια, με όπλο την εμπειρία του παρελθόντος. Και της νίκης και των ηττών. Και των λαθών. Όλα αποτελούν **αδιάσπαστα μέρη της Ιστορίας μας.** Η κατανόηση και ερμηνεία στο πλαίσιο των εκάστοτε συνθηκών είναι αναγκαία. Η δικαιολόγηση και αναπαραγωγή είναι ανεπίτρεπτη.

Με συναίσθηση ότι το ρεύμα μας, η νέα μας οργάνωση της **Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης** είναι ένα μικρό μέρος μιας μεγάλης, μακράς Ιστορίας, ενός ευρύτερου, διεθνούς ιστορικού πολιτικού και κοινωνικού αγώνα, **υποκλινόμαστε στο μεγαλείο των Μακρονησιωτών.**

Αναζητώντας παράλληλα, τα νήματα της συζήτησης και της πολιτικής επαναστατικής πάλης που θα οδηγήσουν στη δικαίωση των θυσιών, στη νίκη.

Για να πάμε ως το τέλος.

Αναλαμβάνοντας ευθύνη για αυτό. Διότι **το μέλλον δε θα ‘ρθει μόνο του,** έτσι νέτο σκέτο

αν δεν πάρουμε μέτρα και εμείς.

Έτσι στεκόμαστε απέναντι στην Ιστορία μας. Δεν είναι αυτονόητη η γνώση των ιστορικών γεγονότων. Έχει τεράστια σημασία **ο πόλεμος της μνήμης.** Στόχος μας όμως δεν είναι **μόνο η γνώση των γεγονότων,** αλλά και η αναζήτηση για το **τι τα γέννησε,** η διερεύνηση **γιατί είχαν αυτή ή την άλλη έκβαση** και ακόμη περισσότερο η απαιτητική διερώτηση αν θα μπορούσε και πώς, τότε αλλά και σήμερα **η έκβαση να είναι νικηφόρα.**

Ως οργάνωση για την **Κομμουνιστική Απελευθέρωση,** με τους στόχους που θέσαμε στο ιδρυτικό συνέδριο, αναζητούμε να βαδίσουμε πιο στέρεα, πιο στρατηγικά, με όρους σύγχρονης κομμουνιστικής προοπτικής και κοινωνικής απελευθέρωσης. Απαιτούνται πολλά, δεν είναι της ώρας.

Μαζί όμως με το στόχο να βρούμε βαθύτερη **ταξική ρίζα,** αναζητούμε πιο οργανική σχέση με την **ιστορική μας ρίζα.**

Είμαστε με το ΕΑΜ, αλλά και ιδιαίτερα με τους **ριζοσπαστικούς θεσμούς λαϊκής εξουσίας** που δοκίμασε και έδωσε πρόσωπο, φωνή, αξιοπρέπεια και δύναμη σε γυναίκες και άντρες, αγρότες και εργάτες.

Είμαστε με τον ΕΛΑΣ, αλλά και πιο ιδιαίτερα **με τον Άρη Βελουχιώτη** που δεν ήθελε να παραδώσει τα όπλα. Σε κάθε αγώνα, υπάρχουν πολλές τάσεις και όψεις. Η πλευρά του **«αγώνα μέχρι τέλους»** είναι η δική μας πλευρά, η τάση που δεν ήθελε και δε θέλει Βάρκιζες, αυταπάτες ή/και συνεργασία με την αστική τάξη και τον ιμπεριαλισμό.

Αν η Οκτωβριανή επανάσταση στον 20ο αιώνα όρισε εν πολλοίς το **δίπολο καπιταλισμός-κομμουνισμός,** η ελληνική **διπλή επανάσταση του 1941-1949** όρισε βαθιά το **δίπολο όχι μόνο δεξιάς αριστεράς** ως πολιτική μορφή, αλλά και **το δίπολο επαναστατικής και μη επαναστατικής αριστεράς** που τίθεται σε κάθε ιστορική εποχή. Τίθεται και σήμερα με την τροπή που παίρνουν οι εξελίξεις με την κλιμάκωση του κοινωνικού πολέμου, αλλά και τη **ροπή του σύγχρονου καπιταλισμού** προς την **πολεμική οικονομία και τον ίδιο τον πόλεμο.**

Τιμούμε τους κομμουνιστές αγωνιστές/ιες της Μακρονήσου, τους αγώνες του λαού μας, σηκώνοντας **τις σημαίες της κομμουνιστικής απελευθέρωσης** για μια νέα **νικηφόρα πορεία που θα φτάσει ως το τέλος.** Ενάντια στο κλίμα ενός παρόντος, που διαρκεί για πάντα.

Αλλά **χωρίς αόριστη φυγή στο μέλλον.**

Όχι, **το μέλλον δεν είναι η συνέχεια του παρελθόντος.** Υπάρχουν **ανοιχτοί λογαριασμοί** της μεγάλης Ιστορίας των καταπιεσμένων που δεν τακτοποιούνται, ούτε μουσειοποιούνται. Απαιτούνται τομές.

Παραφράζοντας ένα απόσπασμα του **Walter Benjamin,** η εργατική τάξη, σαν η τελευταία υποδουλωμένη τάξη, ολοκληρώνει το έργο της απελευθέρωσης στο όνομα και των γενεών ηττημένων. **Όχι μόνο για τη λύτρωση των μελλουσών γενεών,** των απελευθερωμένων εγγονών. Διότι, ακριβώς, είναι η εικόνα **των υποδουλωμένων προγόνων** που πρέπει να μείνει ολοζώντανη και φωτεινή, διότι μόνο έτσι δε θα ακρωτηριάζονται τα νεύρα της πιο πολύτιμης δύναμης της εργατικής τάξης, που είναι **το ταξικό μίσος** και **το πνεύμα της θυσίας.**

Τιμή και δόξα στην ΕΑΜική αντίσταση.

Θάνατος στο φασισμό και τον πόλεμο, Λευτεριά στο λαό!

Νίκη στην Παλαιστίνη και όλους τους αγωνιζόμενους λαούς

Ο κομμουνισμός είναι η νιότη του κόσμου!